

В. В. Габор

Легеза Іриней

ЛЕГЕЗА Іриней (псевд. – Іван Лоцуга; 01. 04. 1861, с. Тур'я Бистра, нині Перечин. р-ну Закарп. обл. – 09. 09. 1929, с. Тур'янська Пасіка, нині Тур'я Пасіка Перечин. р-ну) – культурно-освітній діяч, письменник. Закін. Ужгород. гімназію (1879) та духовну семінарію. Душпастирював у рідному селі та с. Кленове. Займався культ.-осв. діяльністю, організовував кооперативи, кредитні каси. Під час 1-ї світової війни за звинуваченням у панславізмі перебував під слідством. Активно співпрацював із часописами «Наука», «Село», «Свобода». Автор низки гуморист. і соц.-побут. оповідань, які вміщував у «Місяцесловах» (на 1908, 1912, 1913), «Календарі на 1911 год», г. «Наука» (1906, № 9–10; 1908, № 1; 1912, № 5, 11; 1914, № 4, 5), зб. «Весела читанка» (1924) та ін., серед них – «Кумове», «Циган і чорт», «Як став Максим віщувником», «Андрій, блудний син», «Жебрак», «Чичанич», «Скупий Іцко». Оповідання «Бочка з сливами» передруковувалося у закарп. шкіль. підручниках 1920–30-х рр. У худож. творчості використовував елементи фольклору та живої нар. мови.

Рекомендована література

1. О. Іриней Легеза (Іван Лоцуга): [Некролог] // Свобода. 1929. Ч. 38;
2. Хланта І. Іриней Легеза // Хланта І. В. Літ. Закарпаття у ХХ ст.: Біобібліогр. покажч. Уж., 1995.

Бібліографічний опис:

Легеза Іриней / В. В. Габор// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54017>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).